

talepapir

Det talte ord gælder

L 236

Samrådsspørgsmål B

”Mener ministeren, det er rimeligt, at der i opgørelsen af kommunernes indtægter fra parkeringsafgifter ikke tages højde for manglende inddrivelse af parkeringsafgifter, hvilket betyder, at det beløb, som kommunerne modregnes i bloktilskuddet, beregnes på et fejlagtigt grundlag?

Og vil ministeren tage initiativ til at ændre lovforslaget, så der i beregningen af statens tilskud til kommunerne tages udgangspunkt i de reelle indtægter, som kommunerne får ind gennem betalte parkeringsbøder?”

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henning Hyllested (EL)

Indledning

- Samrådsspørgsmålet er stillet til økonomi- og indenrigsministeren, men han er desværre forhindret i at komme. Det er derfor mig, der svarer på spørgsmålet.

[Aftaler mellem kommunen og Vejdirektoratet]

- Det er ikke alle kommuner, der har indtægter fra parkeringsafgifter.
- Det er som udgangspunkt politiet, der kan pålægge bilisterne afgifter ved overtrædelse af reglerne om standsning og parkering. Så tilfalder indtægterne staten.
- Men nogle kommuner har valgt at indgå en aftale med staten om at overtage parkeringskontrollen. Disse kommuner beholder til gengæld en del af indtægterne fra parkeringsafgifter.

[Lovforslaget]

- Lovforslaget indebærer, at kommunerne bliver modregnet for 20 pct. af deres indtægter fra parkeringsafgifter.
- Det skal ses som et supplement til den eksisterende ordning, hvor aftalerne med staten indebærer, at kommunen afregner 50 pct. af indtægterne til staten.
- Alt i alt vil kommunerne således skulle afregne omkring 70 pct. af indtægterne fra parkeringsafgifter til staten.

- Det betyder, at der er parallelitet mellem dette område og modregningen vedr. betalingsparkering, hvor kommunen ligeledes efter lovforslaget bliver modregnet for 70 pct. af indtægterne.
- Det skal understøtte, at kommunerne ikke har større fordel af at opkræve afgifter end at sikre lovlige parkeringsmuligheder og tydelig skiltning.

[Indtægterne fra parkeringsafgifter]

- Indtægterne opgøres efter de almindelige regnskabsprincipper, som betyder, at når kommunen udsteder en regning, registreres der samtidigt en indtægt i kommunens regnskab.
- Der tages på dette område, som på andre områder udgangspunkt i, at borgerne overholder reglerne. Det vil sige, at når de får en regning, så betaler de den også.
- Der vil naturligvis være en vis tidsforskydning fra det tidspunkt, hvor regningen udskrives og indtil den bliver betalt. Men langt de fleste bliver betalt på et tidspunkt.
- Det er heller ikke sådan, at kommunerne i dag særskilt konterer i det kommunale budget- og regnskabssystem, hvad de i det enkelte år ikke er lykkedes med selv at få borgerne til at betale.

[Inddrivelse]

- Når en kommune udskrives en regning, er det i første omgang kommunen selv, der forestår opkrævningen.
- Hvis det ikke lykkes for kommunen, overgår fordringen til inddrivelse hos SKAT.

- Skatteministeriet har oplyst, at der ved udgangen af 2017 er registreret kommunale parkeringsafgifter til en nominel værdi af 169 mio. kr. under inddrivelse hos SKAT.
- SKATs inddrivelsesaktivitet har været nedsat siden suspenderingen af den automatiske inddrivelse i EFI/DMI i september 2015. Der inddrives dog på restancerne primært gennem modregning i overskydende skatter og ved frivillige indbetalinger.
- Den reducerede inddrivelse udgør ikke som udgangspunkt et tab for kommunerne, men en likviditetsforskydning, som opvejes af tilskrivningen af dag til dag inddrivelsesrenter på ca. 8 pct. Det er forventningen af inddrivelsen er normaliseret i løbet af 2019.
- Der vil dog altid være en vis tidsforskydning fra inddrivelsesindsatsen iværksættes, og indtil en indbetaling tilfalder fordringshaveren. Denne tidsforskydning afhænger af det konkrete inddrivelsesværktøj og skyldners forhold.
- Skyldners økonomiske forhold er også afgørende for, hvorvidt en fordring kan inddrives, fx er SKAT lovmæssigt afskåret fra at tvangsinddrives fra skyldnere med lav indkomst.
- For bl.a. parkeringsafgifter gælder dog en særlig gunstig inddrivelsesmulighed i form af adgangen til at gennemføre såkaldt særskilt lønindeholdelse, så der uanset skyldnerens indkomst altid kan lønindeholdes 400 kr. pr. måned.
- Parkeringsafgifter har således en højere sikkerhed for at blive inddrevet, end andre fordringstyper, som ikke er omfattet af særskilt lønindeholdelse.

[Mener ministeren det er rimeligt]

- Der spørges så til, om ministeren finder det *rimeligt*, at der i opgørelsen af kommunernes indtægter fra parkeringsafgifter ikke tages højde for manglende inddrivelse.
- Her vil jeg gerne fremhæve igen, at det ikke er sådan, at der ikke sker inddrivelse af ubetalte parkeringsafgifter. Det gør der, og for størstedelen af fordringerne er der tale om et spørgsmål om, *hvornår* de inddrives.
- Det – vil være vanskeligt at etablere en model, der registrerer præcis, hvor meget og hvornår den enkelte afgift puttes i kommunekassen.

[Vil ministeren tage initiativ til at ændre lovforslaget, så der i beregningen af statens tilskud til kommunerne tages udgangspunkt i de reelle indtægter, som kommunerne får ind gennem betalte parkeringsbøder?]

- Den sidste del af spørgsmålet går på, om ministeren vil tage initiativ til at ændre lovforslaget, så der tages højde for, at nogle parkeringsbøder ikke bliver inddrevet.
- Økonomi- og indenrigsministeren har oplyst, at han ikke agter at tage initiativ til en sådan ændring.
- Det skal naturligvis ses på baggrund af, at han deler de betragtninger, som jeg her har fremført.
- Der er, som det fremgår, grundlag for at forudsætte at kommunerne får langt størstedelen af indtægterne fra det samlede antal udskrevne parkeringsafgifter ind på et tidspunkt.

- Og det er derfor også rimeligt i lovforslaget at tage udgangspunkt i de registreringer, som anvendes i de kommunale regnskaber.